

Tăcerile dintre noi

Mirimirela

Iubite, aisbergurile de la Polul Sud
Plutesc între noi nestingherit
"Am prins oceanul în rostogolire"
Mi-ai spus cândva, de mult

Cred că valurile te-au prins dedesubt
Sau luna te-a înghițit, de uimire
Că te-ai transformat într-un Sfinx fără fire
Parcă te-nghite un vârcolac

Când stai lângă mine, posac
Iubite, pe unde te-ai rătăcit ?
Printre brazii pe care mi i-ai dăruit ?
În pinii lor, poate te-ai înțepat

Și ai căpătat o boală fără leac
Trec zile și nopți, iar noi doi
Clădim un palat de tăceri între noi
Fără uși, fără geam sau ogeac...

Iubitul meu drag și posac !